

Szolnok – Manchester 2018. Túraterv.

A túra célja (Motivációja)

1. Már csak Katalin lányom maradt ki biciklivel meglátogatott gyermekeim sorából. Igazából számomra is nevetséges kis apróság, hogy nem autó- repülő- autó útvonalon érkezem, hanem biciklivel, mint hogyha csak épp áttekertem volna a szomszédból, de mégis csak olyan jóleső érzés, megér pár napot a nyugdíjas évekből.
2. Még nem voltam biciklivel az óceánnál, sem az Egyesült Királyságban. (A pár kilométeres manchesteri helyi tekergést leszámítva.)

Ellenmotiváció

1. Mindenütt jó, de legjobb otthon.
2. Húszegynéhány éven át annyi helyen bicajoztam már remek diáktársasággal, hogy város – múzeum nézésből egyrészt telítve vagyok, másrészt egyedül szegényesebb élmény.
3. Harmadrészt jobb szeretném már a felszín mögötti dolgok megismerésére fordítani az időt.

Módszere

Először is megfordítottam az útvonalat. Ha megveszem a visszaútra a repülőjegyet, akármilyen rossz az idő, indulni kell. Míg ha kirepülök, és rossz az idő, kivárok pár napot Manchesterben. Ráadásul nyáron az uralkodó széljárás inkább nyugati. Minimális komfort 13 kg-os, magam mögé állított csomaggal (Sátor helyett bivakzsák, három váltás alsóruházat, póló, mosás naponta. Alvás szabadban, vagy kempingben valami fedett helyen, nagyon rossz időben panzióban. (Miután feltettem a túratervemet, és sorra érkeztek volt tanítványok levelei: "Épp útba esünk, alhatnál nálunk." - végül egyetlen egy helyen kellett kempingben aludnom.) Étkezés: Reggel kávé, tea, szalonna-kolbász. Délelőtt-délután folyamatosan ugyanez a szilárd táplálék, kis gyümölcs-sajt frissítéssel. Utánpótlás a boltokból (Főleg Lidl). Ebédre készítelek, vagy gyorsétkezők. Ivóvízbe Magnézium citrát.

A kövérrel szedett helyeken barátoknál, volt tanítványoknál fogok aludni.

- Manchestertől egy darabig Kata fog vezetni, Londontól Doverig, ha minden sikerül, Dávid Balázs lesz a vezetőm. (Sikerült, elvezetett egészen a kompig.) Nagyon rossz idő esetére vonatos rövidítéseket is terveztem minden napra. Két napra felajánlás érkezett, hogy autóval elém jönnének. Sajnos mindkettővel élnem kellett. Két útvonalra pedig eleve terveztem egy vonatozást, ami négy nappal lerövidítette a túrát.

Költségek:

Komp: 12 000 ft

Repülőjegy: 40 000 ft

Kerékpárjegy: 12 000 ft

Az étkezés valamivel drágább, mint ha itthon ennénk. (Ha a vizet kéregetem. Sikerült, egyszer sem kellett vizet vásárolnom. Főleg üzemekből, műhelyekből kaptam.)

Kemping: 4000 ft (Éjszaka érkeztem, hajnalban mentem, nem volt kinek fizetni.)

Durva útvonalterv

1. **Jún. 16. Repülővel Manchesterbe. Repülőtér - Daisy Bank Road** 16 km.
2. **jún. 17. Vasárnap. Manchester – Grantham.** 156km (1240/1210) Vagy 171km (760/750)
3. **jún. 18. Grantham – London. 210-230 km, (720/750)**
4. **jún. 19. London - Dover –110km Dover Dunkerque- komppal 100km Dunkerque Westende - 50 km** össz: 150 km (430/550) De a kompozás plusz idő. (**Camping**, Westendelaan 341, 8434 Westende, Belgium) vagy tengerpart. Esetleg Wingene 198 (Veltemweg 109, 8310 Brugge, Belgium)
5. **jún. 20. Westende – Helmond** - 233 (szintkülönbség minimális)
6. **jún. 21. Helmond- Aachen – Roetgen.** 120km 520/120m. Városnézés Aachenben.
7. **jún. 22. Roetgen – Luxembourg.** 151km 1060/1200. Városnézés Luxembougban.
8. **jún. 23. Luxembourg – Strasbourg** 214km (580/750) **Kemping**
9. **jún. 24. Vasárnap Strasbourg – Baden** 191km (590/340)
10. **jún. 25. Baden - Zürich 28 km 150/140 Innen vonattal Linzbe, onnan bicajjal Kremsbe130 km 300/370 Össz: 160 km Vagy**
11. **Jún. 26. Baden – Bludenz** 176km 560/ 420m
12. **jún. 27. Bludenz – Innsbruck** 148km 1360/1340
13. **jún. 28. Innsbruckból vonattal Linzbe, onnan bicajjal Kremsbe130 km 300/370**
14. **jún. 29. Zürich - Linz vonatozás esetén jún. 26. Krems an der Donau–** Hegyeshalom 160 km (80 / 10) Innen vonattal haza. Ha lekésem a vonatot alvás valakinél Győrben, másnap meg hazagurulás.

Távolság 1764 km

Emelkedés 5040m

lejtő 4600m

A túra

Az útvonal tervet, feltettem a Facebookra. Sorra jöttek az üzenetek volt tanítványoktól, barátoktól. "Akkor épp felénk jössz, aludj nálunk. Többen hozzátették: "Ha elakadsz, érted megyek autóval!" A felénk jössz persze néha száz kilométeres kerülőt jelentett, de megérte. Viszont mivel a 14 napot nem akartam túllépni (Kizárt dolog, hogy addigra ne unjam meg az egész napos tekerést.), betettem egy vonatós rövidítést. Aztán még egyet, így 12 napra rövidült a túra. (Rossz időre gondolva minden szakaszhoz néztem hasonló lehetőségeket. Szerencsére egyikkel sem kellett éljek.)

Sajnos elnéztem egy héttel az indulás időpontját (Feleségem: Na, kezdesz már izgulni?? Á, még van egy hetem! Ne hülyéskedj, holnapután méész!), ezért kapkodva kellett felkészülnöm. (Hogy lehet egy ilyet elnézni!!!! Hát úgy, hogy húszegynéhány év alatt az ember megszokta, hogy nincs lényeges különbség egy normál földutas tekergés, és egy Európán át vezető túra között. A szerszámos csomag, esőöltözet, stb. ugyanaz. Több naposokra persze nagyobb a csomag, turistagáz, hálósák, polifom, több lapból áll a térkép, gyakrabban kapcsolja be az ember a GPS navigációt, rosszabb érzés itthon hagyni a feleségem, de amikor már kigurultam az útra nagyjából ugyanaz. Mondjuk a határátlépés után a más szintű közlekedési kultúra azért már jelent valami minőségi "érzletváltozást", de ez sem írja azért teljesen át az alap gördülés-élményt.) Gábor kollégám kisegített egy tablettel, felszerkesztettem a kormányra. Sajnos nem tudtuk exportálni az IGO alá a Bikemap térképeit. Elkészítettem ugyan egy új tervet az IGO-val, de már nem volt időm átnézni a szinteket, így volt két térképem, egy a kanyargós bicikliutakról, szintjelölésekkel, egy rövidebb meg az autóval járható utakról, szintjelölés nélkül. Sajnos a készülékek időnként elveszítették a GPS jelet. Ha épp egy forduló előtt történt, és nem meorizáltam be az etapot, néha túlmentem. Az első napon a tablet délután négyig bírta, telefonnal mentem tovább 50%-on állt este kilenckor. Másnap már a kontakt is akadozni kezdett a külső akku és a tablet-telefon között. Az út végére megtanultam kezelni a helyzetet, gyakran ellenőriztem, mutatja-e a mozgásomat, és időnként kikapcsoltam a készüléket, de így is voltak felesleges kerülők, mert az IGO alig látott néhány bicikliutat. A Donau Radweget pl. ismerte, de sehogy nem akart azon vinni.

Az időjárás viszont fantasztikus volt. Végig gyengébb-erősebb hátszél, a legnyitottabb helyeken könnyedén mentem 35-tel, csak az utolsó napon volt egy pár kilométeres eltévedésnél - majdnem szembeszeles szakasz. (Még a Déli Pályaudvarból keletibe történő átkerekezésnél is hátra tolt a szél.) Az ég pedig végig szürke volt, de eső nem esett. (Az orrom persze ettől még jól lepirult.) Az utolsó nap kisütött a nap, de nem volt túl meleg.

A vendéglátások még fantasztikusabbak voltak, a beszélgetésekben feltárult barátaim, régi tanítványaim élete, belső világuk, viszonyuk a hazai és az ottani kultúrához, emberekhez. Erről sokat lehetne írni, ha lenne rá idő (Szerkesztő kérés sürgeti is), egyelőre csak néhány megjegyzésre futja. Na, jó, ne fogjam csak az időhiányra. Ahhoz, hogy családok életéről írjak, csak bizonyos írásminőség teljesítése fölött éreznék jogalapot, és ez a minőség még bizony várat magára. Bizonyítékként fogadja el az olvasó az előbbi mondatot.)

Az útminőségek az alsóbbrendű utakon helyenként kissé gyengék voltak, bár Németországban ez többnyire csak kissé kiemelkedő foltozásokat jelentett, illetve a régebben épült utak voltak kissé érdekesebbek. A hazai rossz utaknál azért a legrosszabb út is jobb volt. Az első kerekem csak az utolsó napon kezdett ütni. Hollandia viszont tökéletes útrendszerrel, és roppant

biciklisbarát közlekedési kultúrával rendelkezik. Utóbbi azért a többi országra is jellemző volt. Manchestertől Hegyeshalomig háromszor hallottam autót dudálni.

Többnyire kényelmes túratempóban mentem, nem voltak csúcstávok, inkább csak az utolsó harminc kilométeren húztam bele, amikor féltem, hogy lemerül az akkumulátorom. A napok végére, eltekintve az alváshiányban teljesített szakasztól, nem éreztem különösebb fáradtságot. A túra előtt leadtam hat kilót (75-ről 69-re), tartottam tőle, hogy a bőséges étkezések miatt visszajött valamennyi, nagyon meglepődtem, mikor a mérleg 66.5-öt mutatott. Csak itthon vettem észre, hogy nem jegyeztem fel az átlagsebességeket, a kisebb távok miatt nyilván nem éreztem teljesítménytúrának.

Ezzel a túrával, azon túl, hogy akkor már Kati is közelebb került, teljesítettem az utolsó tervemet is. Voltam már a tengernél, Európa tetején, most pedig - ha vonatos rövidítésekkel is, de - áttekintem Európán. Ezzel lezárult a túrák időszaka, ez után az út után már nem vonzanak a hazai töredezett utak, türelmetlen autósok. Maradnak az egészségügyi tekergések montival földutakon, meg a Gördögök alkalmi rendezvényei. (Talán még egyszer az ország hasonló - barátoknál, tanítványoknál megalvó körbetekérése a határ mentén, ahogy Peták kolléga is megtette.)

Nulladik nap. Jún. 16. Repülővel Manchesterbe. Gergő fiam visz ki a repülőtérre, a felszállás síma ügy. A biciklit nem kell feltenni a szalagra, hagyjam csak elől, majd érte jön valaki. Manchesterben - mire a szalagon feltűnnek a csomagok - már oda van támasztva a pult mellé. Tolnám ki, de nem tudom kifizetni a kocsit. Segítséget kérek egy alkalmazottól, ő egyszerűen kiemeli egy ügyes mozdulattal a kocsit, vihetem. Az előtérben már ott vár Kata. Kiszedem a bicajt a keménypapír dobozból, kérdezzük az egyik alkalmazottat, mit csináljunk a papírral? Hagyjuk ott, majd küld valakit. Mire összerakom a gépet, már el is vitték a hulladékot. Kata bicajjal jött, hazáig két defekt üvegszilánkoktól. A második persze azért, mert nem vettem észre a külsőben maradt szilánkot. Egy szervíznél külsőcsere, pumpa vásárlás - a pumpám is elkezdett eresztetni - a hazainál kissé olcsóbban. (12 km) A boltos nézi a fékgumikat, "Hát, ezek már elég vékonyak", ad ingyen négy fékbetétet.

1. jún. 17. Vasárnap. Manchester – Grantham. 161km (630/620) Kata vezetett Derby-ig, a váltója vacakolt, úgyhogy onnan visszavonatozott. Nagyon szép erdei bicikliúton is mentünk, ahol az útminőség persze helyenként montira volt szabva. Nosztalgia kisvasút, egészen kicsi gőzmozdony húzta. Szén, tűz, füst. Derby-ig sikerült megszoknom, hogy a rossz oldalon kell menni. Kata egy darabig ismerte már az utat, bár néha kissé tétovázott, meg első nap azért nekem sem ártott a lassabb tempó. Esteledett már, mire Granthamba értem. 166 km

2. jún. 18. Grantham – London. 206 km, (780/810) (205 km) Síma út volt, semmi komolyabb eltévedés. Egy kis falu szélén leültem a kerítés tövébe eszegetni (Teljesítménytúrán a hátsó zsebből eszem.), egy középkorú úr meghívott reggelizni. Megköszöntem, de nem éltem vele, mert már épp eleget ettem, és még előttem volt néhány emelkedő, amire nem jó teli gyomorral kapaszkodni.

3. jún. 19. London - Dover –110km Dover) Dávid Balázs vezetett a kompig. Segített jegyet venni, elkísért a feljáróig. Viszont a tervezettnél 30 km-rel többet mentünk vadregényes hegyi utakon, és a szintkülönbség is több volt. Megérte! Dunkerque- komppal 100km Dunkerque

Westende - 50 km össz: 150 km (430/550) A kompon egy holland bicajossal beszélgettem, mondta, hogy ő a tervezett útvonalamon megy haza Hollandiába, majd megmutatja az utcát, ahol a kemping van. Jó harmincas tempóban tekertünk. A kemping sajnos beljebb volt, elmentem mellette, nagy tekergés után találtam meg valamikor éjfél előtt. Aludtam három órát, majd indultam Helmondba. (194 km)

4. jún. 20. Westend – Helmond - 233km (szintkülönbség minimális) A navigáció gyakran fagyott le, a papírtérképeim meg kevesek voltak a belga - holland bicajút hálózathoz. Este tízre persze odaértem volna Helmondba, de akkor nem lett volna idő a beszélgetésre, márpedig Szabolcsra nagyon kíváncsi voltam. Telefonáltam neki, értem jött autóval. (Így 120 km mínusz.)

5. jún. 21. Helmond- Aachen – Roetgen. 119km 550/120m. (120 km) A navigáció megint akadozott, kétszer mentem át Aachenen, úgyhogy (137 km)

6. jún. 22. Roetgen – Luxembourg. 150km 950/1090. (174 km) Bodó Kataék javasoltak egy szép erdei utat. Nem bántam meg, hogy szót fogadtam. Egy régi kisvasút pályájára épült, szelíd emelkedők, lejtők az erdőben, szamóca, csomagos kerékpárosok. Élmenytekerés.

7. jún. 23. Luxembourg –Beckingen. 64 km 490/600. Innen vonattal Stuttgartba. Onnan Bisingen. 78km 870/540 Mivel Panniéknak épp dolguk volt Stuttgartban, elvittek a pályaudvarra, tehát csak 78 km-t kellett tekerjek, de autózás, vonatozás, elment az idő, esteledett, tehát az utolsó negyven kilométerre Tamás eljött értem autóval. Náluk épp szülinapi vacsora volt, kollégák, barátok, jót mulattunk.

8. jún. 24. Vasárnap Bisingen – Baden lett volna. 136km 740/910 Ez a kanyar elmaradt, a vacakoló navigációval nem mertem nekivágni. Meg aztán már kicsit untam is a turistáskodást. A kettő együtt oda vezetett, hogy ha lett volna egy jó vonatom Luxemburgból, bizony ennél a pontnál feladom. Nem volt, tehát csak a két napos Svájci kanyart vágtam le. Telefon Áginak, Péternek: módosultak a terveim! Visszamentem Stuttgartba (Megint csak 78 km), és elvonatoztam Münchenbe. A navigáció felvitt jó magasra a hegyek közé, volt szint rendesen. De időm is, úgyhogy nem bántam. Nagyon szép tájak, szép utak. (80 km) Klári a lányával jött ki elém a pályaudvarra. Másnap reggel a férje kanyarodott vissza velem ugyanoda, munkába menet tett egy kis kitérőt.

9. jún. 25 Münchenből vonattal Linzbe, onnan bicajjal Kremsbe 130 km 300/370 Bíztram a Dunamenti Bicykliút (Donau Radweg) tábláiban, de elég hiányosak voltak, ácsorgás, kérdezősködés. És persze az út tekergőbb volt, mint amit a Bikemap jelzett. (155 km) Amúgy nagyon szép utak, megint csak élménygurulás volt, de ezt minden naphoz odáírhattam volna.

10. jún. 26. Krems an der Donau– Hegyeshalom 160 km (80 / 10) Bodó Pista reggel Bécsbe jár dolgozni, bevitt a Duna partra. Nem bántam, hamarabb otthon leszek. Megint jött némi tekergés, aztán csatlakoztam egy kanadai-német – cseh társasághoz, de együtt sem lettünk sokkal jobb navigátorok. A tekergések miatt kihagytam Pozsonyt, átvágtam keresztben. (93

km) 15 óra körül értem Hegyeshalomba, vonat indult 16.40 körül, a Déliből áttekertem a Keletibe, 21.30-ra Szolnokon voltam.

Jó kis út volt, de azt hiszem ezzel tényleg lezártam a hosszabb európai utakat. Legalább is, amíg nem végzek a munka feladataimmal. (Vázlatok az iskoláról, Vizuálpedagógiai feladatgyűjtemény, Vizuálpedagógiai Kapcsoskönyv.)

U. i. 2020. A földutas tekergések kicsit többet jelentenek az egészségügyi mozgásnál. Fokozatosan járom be az 50 km sugarú kör útjait, míg nem ismerek meg minden facsoportot, tanyát, borz és sakálodút, gomba, szeder, cseresznyeszilva, alma, körte, stb. lelőhelyeket. (Bizony, alma, körtefák is vannak mellékutak szélén, a lehullott gyümölcs ott rothad szét a fűben.) A határ menti körbecajozásról viszont az utak minősége, a falvak lehangoló látványa miatt letettem. Kissé enyhült az ellenállásom a lassabb társas túrák iránt, elképzelhető, hogy néhány év múlva betársulok valakihez.